

تحليل هفتگی رایزنی فرهنگی جمهوری اسلامی ایران

تحليلی بر سیستم
آموزشی تایلند

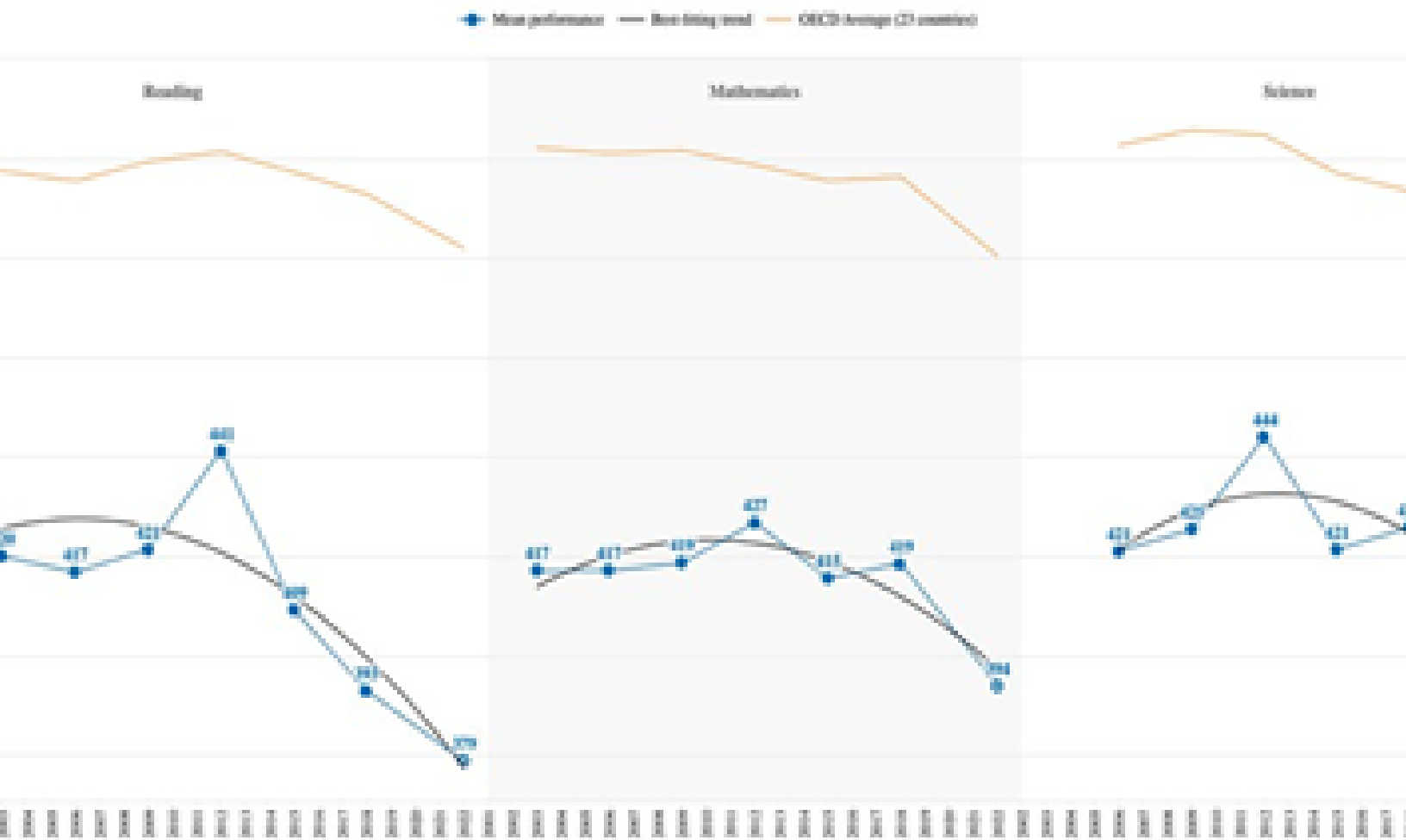
نتایج آزمون ارزیابی بین‌المللی دانش‌آموزان (PISA) در سال ۲۰۲۲ که در دسامبر ۲۰۲۳ منتشر شد، بار دیگر در تایلند مورد توجه قرار گرفت، و عملکرد دانش‌آموزان ۱۵ ساله تایلندی در پایین‌ترین سطح در دو دهه‌ای بود که تایلند در این آزمون شرکت کرده است. عملکرد ویژه برای نسل‌ها ادامه داشته است

ارزیابی PISA ارزیابی کل نظام آموزشی نیست، بلکه ابزاری مهم برای سنجش شایستگی متوسط دانش‌آموزان ۱۵ ساله یک کشور است. این ارزیابی سه موضوع ریاضی، علوم و خواندن را پوشش می‌دهد. گزارش نتایج نشان دهنده وضعیت ویژه آموزشی در تایلند است که باید به طور جدی مورد توجه قرار گیرد.

نتایج PISA با بودجه سالانه آموزش و پرورش تایلند همخوانی ندارد. در بودجه‌ای که به تازگی تصویب شده، وزارت آموزش و پرورش دومین بودجه را دریافت کرده است. این امر باعث ایجاد تردید در جامعه می‌شود که چرا کیفیت آموزش تایلند همچنان درجا می‌زند.

تانوات سوواناپان، یکی از معلمین نخبه و تحلیل علوم اجتماعی و آموزشی به این نکته اشاره می کند که دانش آموزان تایلندی در مدارس علمی و نمایشی عملکردی بهتر از میانگین جهانی دارند. و در مقایسه با دانش آموزان با چالش های مالی در مناطق دورافتاده کشورهای دیگر، دانش آموزان تایلندی در شرایط مشابه عملکرد بهتری دارند.

این نمودار نشان میدهد که در طی دهه اخیر در هر سه مورد همیشه بصورت نزولی بوده است

این موضوع نشانگر آن است که اگر از دانش آموزان تایلمندی حمایت کافی شود، آنها پتانسیل کسب نمرات بالاتر را دارند. او اشاره می کند که در حالی که دانش بنیادی بسیار مهم است، عامل اصلی نحوه آموزش تفکر به دانش آموزان تایلمندی است.

مشکل بزرگ دانش آموزان تایلمندی آموزش تفکر و استدلال است. ما فقط در مورد PISA صحبت نمی کنیم. روش های تدریس در تایلمند منجر به مشکلات دانش آموزان در همه دروس می شود. مشکل این است که کودکان نمی توانند بخوانند، بنویسند یا حتی افکار و احساسات خود را بیان کنند. بنابراین، آنها نمی توانند در سایر زمینه ها پیشرفت کنند.

تفکر انتقادی در مدارس تایلند

نگرانی اصلی مهارت های تفکر انتقادی است که در آزمون خواندن PISA و سایر ارزیابی های علمی یا اجتماعی منعکس می شود. عامل کلیدی، دسترسی محدود اکثر دانش آموزان تایلندی به منابع حیاتی به دلیل ساختارهای اجتماعی است. مدارس می توانند راهی برای دسترسی دانش آموزان به فرصت ها باشند. با این حال، با توجه به اینکه ارزش های فرهنگی باعث می شود انتقاد یا بحث در مورد برخی موضوعات تابو باشد، میزان اجازه مدارس تایلندی به دانش آموزان برای بیان نظراتشان جای سوال است. در مدارس تایلندی، حفظ کردن تنها رویکردی است که در بین دانش آموزان تشویق می شود.

یک نمونه بارز را می توان در حوزه آموزش تاریخ یافت. تانوات به عنوان معلم تاریخ تاکید می کند که هدف اصلی تاریخ، یادگیری تفکر تاریخی و روش های تاریخی برای درک تغییرات تاریخی و گذشته است، اما تاریخ در مدارس تایلندی به جای آن بر روی "ملی گرایی سلطنتی" و تمرکز بر فضیلت افراد خاصی تمرکز می کند، که دانش آموزان را به بحث و گفتگو تشویق نمی کند بلکه انتظار دارد یک روایت واحد را بپذیرند.

سال ها پیش، پس از اینکه یک نوجوان تایلندی تی شرت با صلیب شکسته نازی پوشید، تاریخچه نازی ها و هیتلر به طور گسترده در جامعه تایلند مورد بحث قرار گرفت. همین اتفاق در گذشته با مد شدن صلیب شکسته نازی در این کشور بارها تکرار شده است. "کودکان تایلندی از هیتلر یا نازی ها بی اطلاع نیستند، اما نکته این است که چگونه به آنها در مورد آن آموزش داده می شود".

در کتاب های درسی، به تاریخ جهان اهمیت زیادی داده نمی شود. "ما بارها تاریخ را به عنوان یک تاریخ واقعی مطالعه می کنیم. ما تاریخ را برای آینده مطالعه نکرده ایم. ما فقط حقایق اتفاق افتاده را به خاطر می آوریم. در واقع، اینطور نیست، ما باید تاریخ را فراتر از گذشته مطالعه کنیم"

او تاکید دارد که معلمان جزء لاینفک آموزش هستند. آنها نیازی به پایبندی صرف به محتوای کتاب های درسی ندارند، بلکه می توانند با استفاده از منابع مختلف اطلاعات،

روش های تدریس را برای مشارکت دانش آموزان در بحث طراحی کنند.

بودجه هنگفت سالانه وزارت آموزش و پرورش به چه دلیل است؟

به نظر می‌رسد تايلند از زمان قرار گرفتن وزارت آموزش و پرورش در بین 3 وزارتخانه برتر از نظر تخصیص بودجه در هر سال، سرمایه‌گذاری قابل توجهی در آموزش داشته است. امسال این وزارتخانه تنها پس از وزارت دفاع در رتبه دوم از لحاظ اختصاص بودجه قرار دارد.

بخش عمده بودجه وزارتخانه برای حقوق کارکنان آموزشی اختصاص می‌یابد. وزارت آموزش و پرورش با داشتن 300.000 تا 400.000 کارمند که در حدود 30.000 مدرسه در سراسر کشور نظارت دارند، بالاترین تعداد کارمند را در بین همه سازمان‌های دولتی دارد.

علاوه بر این، حدود 10 درصد از بودجه به صندوق‌های حمایت فردی اختصاص می‌یابد که به هر مدرسه این بودجه اختصاص یافته و بودجه به هر دانش‌آموز برای پوشش لوازم التحریر، لباس فرم و غیره تقسیم می‌شود. مابقی بودجه برای سرمایه‌گذاری و سایر هزینه‌های وزارتخانه اختصاص می‌یابد.

اگر آن را از نظر تعداد مقایسه کنیم، زیاد است، اما وقتی آن را با وظیفه و آنچه مدارس باید بر عهده بگیرند و همچنین منابع مورد نیاز برای ایجاد آموزش با کیفیت مقایسه کنید، کافی نیست."

برخی از معلمان، به ویژه افرادی که نزدیک به بازنشستگی هستند یا در پست‌های اداری مانند مدیران قرار دارند، ممکن است حقوق بالاتری داشته باشند، اما حقوق اولیه بسیاری از معلمان تازه کار تنها 15000 بات در ماه است که با توجه به حجم کار و مسئولیتی که معلمان بر عهده دارند، چندان بالا محسوب نمی‌شود.

بار سنگین معلمان

در نوامبر 2021 با رسانه ای شدن استعفای یک معلم جوان پس از اینکه فاش کرد با کاغذبازی بیش از حد و غیرضروری وقت را تلف کرده و موضوع هیچ ارتباطی با تدریس نداشته، باعث گردید که این مشکل مزمن در نظام آموزشی تایلند بیشتر نمایان شود تا جایی که وظایف اداری به عنوان چالشی تلقی گردید که اثربخشی کلی تدریس و آموزش را تضعیف نمود.

ازسوی دیگر معلمان در بدو ورود به این حرفه باید به تدریس و تعامل با والدین برای حمایت از رشد کودکان بپردازند، اما معلمان خود را تحت فشار وظایف اضافی می بینند که برخی از آنها را غیر ضروری می دانند.

علاوه بر تدریس حدود 20-30 کلاس در هفته، کارهای روزانه که در بخش های آموزشی، مالی، اداری و مدیریت کلی طبقه بندی می شوند، لایه دیگری از مسئولیت ها را اضافه می کنند. برخی از آنها، مانند مدیریت برنامه درسی، نیاز به آموزش در مدیریت آموزشی دارند و قرار دادن آنها در زیر مجموعه مسئولیت های اصلی معلمان معقول است. اما برخی دیگر، مانند ثبت نام، لزوماً به معلم نیاز ندارند، اما اکثر معلمان باید آنها را انجام دهند.

این وظایف روزانه، مکانیسم‌های مهمی هستند که مدارس باید انجام دهند، در غیر این صورت مدرسه قادر به پیشرفت نخواهد بود. بسیاری از مدارس ابتدایی نیز باید برای دانش‌آموزان ناهار تهیه کنند، اما بودجه‌ای برای استخدام آشپز ندارند، بنابراین معلمان باید خودشان مواد اولیه را خریداری کرده و برای کودکان غذا تهیه کنند.

یا به عنوان مثال، زمانی که پروژه‌ای وجود دارد که مدرسه باید در آن شرکت کند، معلمان باید نتایج را گزارش و اگر مدیر مدرسه بخواهد در مدرسه جایزه‌ای را اعطا نماید، معلمان باید گزارشی مناسب تهیه کنند.

یادگیری دانش‌آموزان را به عنوان سنگ بنای کار قرار نگرفته است اگر واقعاً از دانش‌آموزان پرسیم که از این کار چه چیزی به دست می‌آورند، ممکن است بسیاری از چیزها را رها نمایند لذا اغلب منجر به این می‌شود که معلمان کار را به خانه بیاورند. تعطیلات معلمان به اندازه‌ای که به نظر می‌رسد طولانی نیست.

طبق مقررات، هر اداره دولتی باید برای جلوگیری از خساراتی که ممکن است خارج از ساعات کاری رخ دهد، پرسنل امنیتی را ترتیب دهد. در بیشتر مدارس، این معلمان هستند که این کار را انجام می‌دهند. معلمان مرد در شب و معلمان زن در آخر هفته‌ها و تعطیلات ترم در طول روز وظیفه دارند.

سرمایه گذاری جامع تر و فراگیرتر

دولت مجدد بر تخصیص منابع ارزیابی داشته باشد و بر نیاز به منابع کافی و مدیریت کارآمد مدارس و معلمان تأکید نماید. علاوه بر این، در عصر کاهش نرخ زاد و ولد، این موضوع فراتر از تخصیص بودجه است و دولت باید بین انتظارات مدارس و جوامع راه خود را پیدا و این امر به ویژه در برخورد با تعطیلی مدارس کوچک که می تواند بر بار والدین بیافزاید، بسیار مهم است.

ازشوی دیگر اگر وزارتخانه نتواند زمینه های اطراف انواع مختلف مدارس را درک نماید بهترین راه حل ممکن تمرکززدایی است. به مدارس و ادارات محلی باید در تصمیم گیری خودمختاری داده وزمانی است که با اصلاحات سیاسی در تایلند همراه باشد.

در حال حاضر، تلاش های تمرکززدایی در برخی از وزارتخانه ها منجر به ایجاد دفاتر کوچک شده که همچنان تحت نظر دولت مرکزی هستند و گاهی اوقات بودجه برای تکمیل وظایف محول شده به آنها اختصاص و به طور همزمان مورد توجه قرار گیرد.

افراد جامعه در مدارس و مدیریت آموزشی مشارکت داده شود و تربیت معلم نیز باید دیدگاه های سایر رشته ها را برای گسترش امکانات جدید در آموزش ادغام کند. تربیت معلم در تایلند باید از تمرکز فعلی بر تربیت تکنسین به پرورش متفکرانی با توانایی حل جامع مسائل تغییر کند.

او معتقد است که این راه حل ها به ایجاد یک اکوسیستم یادگیری کمک می کند که نه تنها آموزش بلکه کل جامعه را درگیر زندگی کودکان می کند. یادگیری کودکان به زمان ورود آنها به مدرسه محدود نمی شود. او تاکید می کند که مدارس باید با والدین، جوامع و سایر نهادهای دولتی همکاری کنند. مدارس متخصص یادگیری و رشد هستند و باید بتوانند با کل اکوسیستم های اطراف همکاری و تنها در این صورت می توانند به مسائل یادگیری رسیدگی کرده و مشکلات آموزشی را به طور پایدار حل و آن را آموزش برای همه و همه برای آموزش نماید

